

opusdei.org

Posolstvo Svätého Otca Františka na Pôstne obdobie 2018

„A pretože sa rozmnoží
neprávosť, v mnohých
vychladne láska“ (Mt 24,12)

12.02.2018

Drahí bratia a sestry,

znova sa blíži Pánova Veľká noc!
Nato, aby sme sa na ňu dobre
pripravili, nám Božia prozreteľnosť
každý rok ponúka štyridsaťdenné
Pôstne obdobie ako „sviatostný znak
nášho obrátenia“¹. V ňom sa

ohlasuje a uskutočňuje možnosť návratu k Pánovi celým srdcom a celým životom.

Aj tento rok by som chcel svojim posolstvom pomôcť celej Cirkvi prežívať tento čas milosti v radosť a pravde. Nechám sa pritom inšpirovať Ježišovými slovami z Evanjelia podľa Matúša: „A pretože sa rozmnoží neprávosť, v mnohých vychladne láska“ (Mt 24,12).

Táto veta sa nachádza v rozhovore o konci sveta situovanom na Olivovú horu v Jeruzaleme – práve tam, kde sa začne Pánovo utrpenie. Ježiš v odpovedi na otázku učeníkov ohlasuje veľké súženie a opisuje situáciu, v ktorej sa môže ocitnúť spoločenstvo veriacich: uprostred bolestných udalostí vystúpia falošní proroci a mnohých zvedú, takže bude hroziť, že v srdciach vychladne láska, ktorá je jadrom celého evanjelia.

Falošní proroci

Keď počúvame tento úryvok, pýtame sa: aké podoby môžu nadobúdať falošní proroci?

Môžu byť ako „zaklínači hadov“, využívajúci ľudské emócie, aby z ľudí spravili otrokov a priviedli ich tam, kde chcú. Koľko Božích detí je priťahovaných lákadlami momentálneho potešenia, ktoré si mýlia so šťastím! Koľko mužov a žien žije akoby v okúzlení leskom peňazí, ktoré ich v skutočnosti robia otrokmi zisku alebo malicherných záujmov! Koľkí žijú v domnienke, že si vystačia sami, až sa napokon stanú obeťami osamelosti!

Ďalší falošní proroci sú „šarlatáni“, ktorí ponúkajú jednoduché a rýchle riešenia na utrpenie; prostriedky, ktoré sa napokon ukážu ako úplne neúčinné: koľkým mladým sa ponúka ako „všielik“ droga či postoj „použi a zahod“, alebo ľahká, no

nečestná možnosť zárobku! Kolík sú v zajatí totálne „virtuálneho“ života, v ktorom sa vzťahy zdajú oveľa jednoduchšie a rýchlejšie, aby sa potom tragicky ukázali ako nezmyselné! Títo podvodníci ponúkajú bezcenné veci a oberajú o to, čo je cenné: dôstojnosť, slobodu a schopnosť milovať. Zlákaní márnivosťou sa nafukujeme ako pávy... aby sme napokon vyšli na posmech; zo smiešnosti niet úniku. Nie je to vôbec prekvapujúce, veď diabol, ktorý je „luhár a otec lži“ (Jn 8, 44), odjakživa predstavuje zlo ako dobro a falošné ako pravé, aby zmiatol srdce človeka. Každý z nás je preto povolaný v srdci rozlišovať a skúmať, či ho neohrozujú klamstvá týchto falošných prorokov. Treba sa naučiť nezastavovať na bezprostrednej, povrchnej úrovni, ale spoznávať, čo v nás zanecháva dobrú a trvalejšiu stopu, pretože to pochádza od Boha a skutočne slúži pre naše dobro.

Studené srdce

Dante Alighieri vo svojom opise pekla predstavuje diabla, ako sedí na tróne z ľadu;² prebýva totiž v ľadovom chlade vyhasnutej lásky. Položme si teda otázku: ako v nás chladne láska? Aké signály nám naznačujú, že láske v nás hrozí vychladnutie?

To, čo ochladzuje lásku, je predovšetkým chamtivosť po peniazoch, ktorá je „koreňom všetkého zla“ (1 Tim 6, 10). Nasleduje odmietanie Boha, konkrétne to, že nehľadáme jeho útechu a dávame prednosť svojmu zúfalstvu pred jeho Slovom a sviatosťami.³ To všetko sa napokon obracia na násilie voči tým, ktorých považujeme za ohrozenie našich „istôt“: ešte nenarodenému dieťaťu, chorému starcovi, pocestnému, cudzincovi, ale aj blížnemu, ktorý nezodpovedá našim očakávaniam.

Aj stvorenie je tichým svedkom tohto ochladnutia lásky: zem je zamorená z nedbalosti či úmyselne vyhodným odpadom; žiaľ, rovnako znečistené moria musia v dôsledku nútených migrácií pohltiť zvyšky mnohých strokotaných lodí; nebo – ktoré má podľa Božieho plánu ospevovať jeho slávu – brázdia stroje, z ktorých na zem pršia nástroje smrti.

Láska chladne aj v našich spoločenstvách: v apoštolskej exhortácii Evangelii gaudium som sa snažil opísať tie najevidentnejšie znaky nedostatku lásky. Sú to: egoistická ľahostajnosť, sterilný pesimizmus, pokušenie izolovať sa či zapájať sa do neprestajných bratovražedných vojen, svetská mentalita, ktorá vedie k tomu, že sa staráme len o to navonok viditeľné, čím sa oslabuje misionárska horlivosť.⁴

Čo robiť?

Možno vidíme vo svojom vnútri i okolo nás práve opísané znaky, no Cirkev, naša matka a učiteľka, nám v tomto pôstnom čase spolu s niekedy trpkou medicínou pravdy ponúka aj sladký liek modlitby, dávania almužny a pôstu.

Ak venujeme viac času modlitbe, umožníme nášmu srdcu odhaliť skryté lži, ktorými klameme seba samých,⁵ aby sme mohli konečne hľadať útechu v Bohu. On je náš Otec a chce, aby sme mali život.

Dávanie almužny nás zasa oslobodzuje od chamtivosti a pomáha nám odhaliť, že druhý je mojím bratom: to, čo vlastným, nikdy nie je iba moje. Ako veľmi by som si želal, aby sa dávanie milodarov stalo pre všetkých skutočným a bežným životným postojom! Ako veľmi by som si želal, aby sme ako kresťania nasledovali príklad apoštolov a videli v možnosti podeliť sa s druhými o to,

čo máme, konkrétne svedectvo o
spoločenstve prežívanom v Cirkvi. V
tejto súvislosti prevezmem
povzbudenie svätého Pavla
adresované Korinťanom, ktoré sa
týka zbierky pre spoločenstvo v
Jeruzaleme: táto činnosť je „vám na
osoh“ (2 Kor 8, 10). Platí to zvlášť pre
Pôstne obdobie, počas ktorého
mnohé organizácie robia zbierky v
prospech cirkví a ľudí v núdzi. No
veľmi by som si želal, aby sme aj
svoje každodenné stretnutia s
bratmi, ktorí nás prosia o pomoc,
chápali ako výzvu Božej
prozreteľnosti: každý milodar je totiž
príležitosťou podieľať sa na Božej
starostlivosti o jeho deti. A ak on
dnes použije mňa, aby pomohol
bratovi či sestre, či sa zajtra
nepostará o moje potreby ten,
ktorého vo veľkodušnosti nik
nepredstihne?⁶

Napokon pôst oslabuje náš sklon k
násiliu, odzbrojuje nás a je dôležitou

príležitosťou na rast. Na jednej strane nám umožňuje zakúsiť to, čo prežívajú tí, ktorým chýba aj nevyhnutné minimum a denne zakúšajú pálčivý hlad; na druhej strane je prejavom nášho ducha, hladného po dobre a smädného po Božom živote. Pôst nás obnažuje, robí nás pozornejšími voči Bohu a blížnemu, prebúda v nás vôľu poslúchať Boha, ktorý jediný dokáže nasýtiť náš hlad.

Chcel by som, aby môj hlas prenikol aj poza hranice Katolíckej cirkvi a aby doľahol aj k vám, všetkým mužom a ženám dobrej vôle, ktorí ste otvorení počúvať Boha. Ak ste zarmútení rovnako ako my šírením neprávosti vo svete, ak vám robí starosti chlad paralyzujúci srdcia i skutky, ak vidíte, že sa stráca zmysel pre spoločnú ľudskú rodinu, spojte sa s nami, aby sme spoločne vzývali Boha, spoločne sa postili a aby ste

spoločne s nami darovali, čo môžete, na pomoc bratom a sestrám!

Velkonočný oheň

Pozývam predovšetkým všetkých členov Cirkvi, aby sa horlivo vydali na cestu Pôstnym obdobím za pomoci dávania almužny, pôstu a modlitby. Ak sa nám niekedy zdá, že v mnohých srdciach láska chladne, nikdy tomu tak nie je v Božom Srdci! On nám daruje vždy novú možnosť, aby sme znovu začali milovať.

Aj toho roku je na to vhodnou príležitosťou iniciatíva „24 hodín pre Pána“, ktorá nás pozýva sláviť sviatosť zmierenia v rámci eucharistickej adorácie. V roku 2018 sa bude toto podujatie konať v piatok 9. a sobotu 10. marca a bude inšpirované slovami Žalmu 130, 4: „Ty si milostivý“⁷. V každej diecéze ostane aspoň jeden kostol otvorený po celých 24 hodín a bude sa ponúkať

možnosť na adoráciu a sviatostnú spoveď.

Na vigíliu Veľkej noci znovu zažijeme obrad zapálenia veľkonočnej sviece: svetlo sviece zažatej od „nového ohňa“ krok za krokom odoženie tmu a ožiari liturgické zhromaždenie.

„Svetlo Krista, ktorý slávne vstal z mŕtvych, nech zaženie tmu z našich srdc a myslí“,⁸ aby sme všetci mohli zažiť skúsenosť emauzských učeníkov: pri počúvaní Pánovho slova a sytení sa eucharistickým chlebom bude môcť naše srdce znova zahorieť vierou, nádejou a láskou.

Zo srdca vám žehnám a modlím sa za vás. Nezabudnite sa modliť za mňa.

Vo Vatikáne 1. novembra 2017, na slávnosť Všetkých svätých

František

1 Rímsky misál, I. pôstna nedeľa, modlitba dňa (podľa talianskeho

misála; v slovenskom misáli je „aby sme hlbšie vnikali do Kristovho tajomstva a čnostným životom napredovali na ceste k spáse“).

2 „Lo ’mperador del doloroso regno / da mezzo ’l petto uscia fuor de la ghiaccia“ („Cisár tej ríše bolestnej sa ryje odpoly hrude do ľadu“) (Peklo XXXIV, 28 – 29).

3 „Je zaujímavé, no často máme strach z útechy, z toho byť utešovanými. Cítíme sa totiž istejší v žiali a v zúfalstve. Viete prečo? Lebo v smútku sa cítime ako protagonisti. Naopak v úteche je protagonistom Duch Svätý.“ (Anjel Pána, 7. decembra 2014).

4 Porov. 76 – 109.

5 Porov. BENEDIKT XVI.: encyklika *Spe salvi*, 33.

6 Porov. PIUS XII.: encyklika *Fidei donum*, 3.

7 V talianskom preklade je: „Presso di te è il perdono“ („U teba je odpustenie“).

8 Rímsky misál, Veľkonočná vigília, Obrad svetla.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/posolstvo-
svateho-otca-frantiska-na-postne-
obdobie-2018/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/posolstvo-svateho-otca-frantiska-na-postne-obdobie-2018/) (22.08.2025)